

Rentefradrag 1980-2012

af

Jarl Quitzau

Juni 2014

ARBEJDSPAPIR OM RENTEFRADRAG

Danmarks Statistik

Juni 2014 (Opdateret og offentliggjort 13/07/2020 & 17/09/2020)

Jarl Quitzau

Fuldmægtig

Velfærd

Direkte tf.: 39 17 35 94

E-mail: jaq@dst.dk

Forord

I Danmark kan afholdte renteudgifter delvist fradrages i den indkomst, som skatten beregnes af. Dette betyder at skattebetalingen bliver lavere for personer med renteudgifter, dermed bliver det billigere at låne penge.

Flertallet af boligejere har optaget boliglån, lån som for de fleste låntyper kan repræsenterer op til 80 pct. af boligens værdi ved lånets optagelse. Renteudgifter er derfor en betydelig udgiftspost for mange boligejere, og den historiske udvikling på boligmarkedet er derfor i den grad påvirket af både renteniveau og rentefradragets udvikling. Skatteværdien af rentefradraget er blevet betydeligt mindre i løbet af de seneste tredive år, som følge af de mange skattereformer, der er gennemført i de seneste årtier.

Danmarks Statistik har på forespørgsel og med finansiering fra Boligøkonomisk Videnscenter, som er etableret af Realdania, beregnet den faktisk opnåede skattebesparelse på individniveau, som følge af fradrag for renteudgifter på baggrund af indkomststatistikregistret. Indkomststatistikregistret og derved denne opgørelse dækker perioden i 1980 til 2012.

Modellen er baseret på skattesystemets hovedtræk. Detaljeringsgraden i registret er ikke i alle år tilstrækkelig til en komplet beregning af rentefradragets skatteværdi for personer med særlig komplicerede skatteforhold. Skatteværdien af rentefradraget beregnes således ikke for selvstændige, personer med indkomst fra udlandet og personer med andre særlige skatteforhold. Derfor skal resultaterne også tolkes med en smule forsigtighed.

Anonymiserede individdata stilles til rådighed for forskning i fx boligmarkedets udvikling gennem Danmarks Statistiks forskningsservice, ligesom at Danmarks Statistik på baggrund af disse data kan udarbejde skræddersyede tabeller for organisationer og virksomheder med interesse i rentefradragets udvikling for udvalgte socialgrupper, ejere af bestemte boligtyper mv. Det er således håbet, at disse nye data kan styrke og lette forskningen omkring udviklingen på det danske boligmarked.

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning	4
2.	Rentefradragets udvikling	4
3.	Beregningseksempler	7
4.	Kvalitetsbeskrivelse	9
5.	Offentliggørelser	11
6.	Kilder	11
7.	Bilag	11

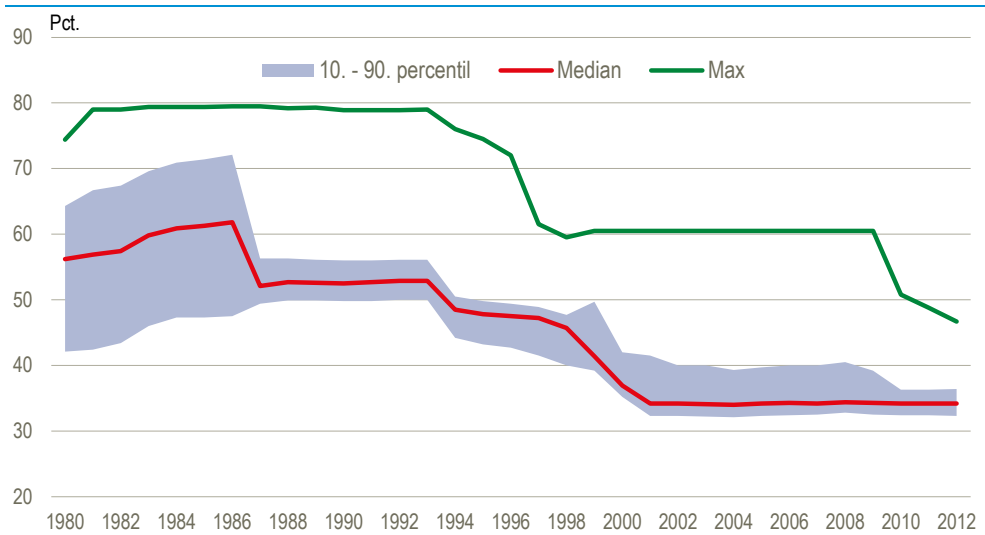
1. Indledning

Hvad er rentefradrag?	Personer med renteudgifter kan trække dem fra den øvrige skattepligtige indkomst på selvangivelsen. Når renteudgifterne trækkes fra bliver den skattepligtige indkomst mindre og man opnår derved en skattebesparelse. Den skattemæssige værdi af fradraget for renteudgifter er værdien af den skattebesparelse, som opnås ved rentefradraget. Værdien præsenteres oftest i procent af de samlede renteudgifter.
Papirets indhold	Det første afsnit viser udviklingen for skatteværdien af rentefradraget fra 1980 til i dag, samt størrelsen af rentefradraget.
Om beregningen	Skattebesparelsen ved rentefradrag er beregnet ved, at skatten først beregnes som normalt. Dernæst beregnes den igen uden personens/ægteskabets renteudgifter. Differencen herimellem repræsenterer skattebesparelsen. Beregningen er lavet over de samlede afholdte renteudgifter for personerne og er således ikke beregnet marginalt, men en alt-andet-lige beregning, som finder størrelsen af skattebesparelsen i forhold til en situation hvor ingen renter kan trækkes fra i skat. Læs mere om metoderne bag beregningerne i afsnit 3.
Kun personer med renteudgifter indgår	Da beregningen er lavet på de faktisk afholdte renteudgifter er det kun personer, som i de pågældende skatteår har opgivet renteudgifter på selvangivelsen, som indgår i beregningen.
Kun hovedtrækkene i skattesystemet	Papiret er baseret på modelberegninger og giver et overordnet billede af udviklingen i rentefradraget 1980-2012. Modellen er kun baseret på hovedtrækkene i personskattesystemet, og den inkluderer derfor ikke de selvstændige, personer med indkomst fra udlandet eller personer som ikke er fuldt skattepligtige, fx fordi de er døde eller udvandret i løbet af året, og andre med særlige skatteforhold. Disse forhold beskrives nærmere i papirets sidste afsnit.

2. Rentefradragets udvikling

Fra 1980 til 2012	I midten af 1980'erne var medianen for skattebesparelsen, som en person opnåede ved, at renteudgifter kan trækkes fra i den skattepligtige indkomst, på 62 pct. af de samlede renteudgifter. Halvdelen af de, som har oplyst renteudgifter på selvangivelsen, opnåede altså en skattebesparelse over 62 pct. af renteudgifterne, mens den anden halvdel opnåede et lavere rentefradrag. Siden da er medianen faldet til først omkring 53 pct. med skattereformen i 1987, og efter indfasningen af reformerne i 1993 og 1997 faldt det gradvist frem mod 2001, til 34 pct., hvor rentefradragets værdi har ligget stabilt til og med 2012.
-------------------	---

Figur 1. Niveau og spredning for rentefradragets skatteværdi, 1980-2012

Høj marginalskat gav højt rentefradrag

Størrelsen på den beregnede skattemæssige værdi af rentefradraget varierer fra person til person. At opnå en stor skattebesparelse forudsætter, at der betales en høj marginalskat. Således er rentefradraget typisk højest for dem, som har den højeste indkomst og dermed en høj marginalskat. I midten af 1980'erne ville en person som betalte den højeste statskat, svarende til topskatten i dag, normalt opnå en skattemæssig værdi af renteudgifterne på omkring 73 pct. af renteudgifterne. Det er ensbetydende med, at hans faktiske udgift for hver krone han havde i renteudgift, var 27 øre.

Rentefradragene var størst i 1986

Som det fremgår af figur 1 har 10 pct. af danske låntagere en skattebesparelse på 72 pct. af renteudgifterne eller derover i 1986. For personer med stor formue kunne rentefradragets skatteværdi nå op tæt på 80 pct. Dette skyldes loftet over formuebeskatning, som sikrede, at den daværende formue- og indkomstskat tilsammen højest kunne udgøre 78 pct. af den skattepligtige indkomst ekskl. kirkeskat.

Samme år opnår de 10 pct. af låntagerne med det laveste fradrag en skattemæssig besparelse på under 47,5 pct. af renteudgifterne. De 47,5 pct. svarer nogenlunde til summen af skattesatserne for en gennemsnitskommune, amt og den laveste statskat i 1986.

Rentefradragene i 2012

Skatteværdien af rentefradragene er blevet markant lavere frem til 2012. Bilag 1 rummer en opsummering af de vigtigste skattereformer og deres effekt på rentefradragets størrelse.

I 2012 var spredningen i værdien af rentefradraget væsentlig mindre end i 1980'erne. Således var skatteværdien af rentefradraget for de midterste 80 pct. af låntagerne på mellem 32,4 pct. og 36,5 pct.. Medianen for skattebesparelsen ved renteudgifter samme år var 34,2 pct. af de samlede renteudgifter.

I 2012 betales kun topskat af positiv kapitalindkomst over 40.000 kr. Den procent af låntagerne som opnåede den højeste skattebesparelse i procent af renteudgifterne sparede mellem 38,7 pct. og 46,7 pct. af deres renteudgifter i skat. Disse personer var topskatteydere med en positiv nettokapitalindkomst over 40.000 kr. Når skattebesparelsen ikke bliver højere end 46,7 pct. skyldes det loftet over beskatning af positiv kapitalindkomst som i 2011 var på 45,5 pct. ekskl. kirkeskat.

I 2011 var den højest opnåede skatteværdi rentefradrag på 48,8 pct. inklusiv kirkeskat. Når den maksimale skattemæssige værdi af rentefradrag faldt fra 2011 til 2012 skyldes det at skatteloftet for beskatning af positiv kapitalindkomst gradvist sænkes. I 2014 er det maksimalt opnåelige skatteværdi af rentefradrag for personer

med positiv nettokapitalindkomst, således nedsat til omkring 43,2 pct. inklusiv skatteværdi.

Rentefradraget de kommende år

For personer med negativ kapitalindkomst over 50.000 kr / 100.000 kr. for ægtepar sænkes skatteværdien af rentefradraget med 1 pct. årligt i perioden 2011 til 2019. Konkret sker dette ved en gradvis udfasning af sundhedsbidraget og tilsvarende forhøjelse af bundskatten. Der kompenseres fuldt for de første 50.000 kr. i negativ kapitalindkomst. I 2012 havde omkring 440.000 personer renteudgifter over denne grænse.

Dette betyder, at den marginale værdi af rentefradraget for personer med meget store renteudgifter vil nå ned omkring 25 pct. af renteudgifterne. Flertallet af de låntagere som påvirkes heraf, mærker det dog kun i begrænset omfang, da det altså kun er fradragsværdien af renteudgifterne over 50.000 kr., som falder.

Skatteloftet for positiv kapitalindkomst er de seneste år blevet sænket og ligger fra 2014 på 42 pct. eksklusiv kirkeskat. Hertil er ikke besluttet yderligere justeringer, dermed ventes det maksimalt opnåelige rentefradrag inklusiv kirkeskat at være på 43,2 pct. de kommende år.

Tabel 2. Median for skattemæssig værdi af rentefradrag – udvalgte grupper

Population	1980	1986	1992	1998	2004	2012
	Pct. af renteudgifter					
Alle i modellen	56,2	61,8	52,9	45,7	34,0	34,2
<i>Sambeskatning</i>						
Enlige	49,9	59,4	52,8	45,4	33,9	34,1
Sambeskattede	57,2	62,8	53,0	46,0	34,2	34,3
<i>Nettokapitalindkomst</i>						
med negativ nettokapitalindkomst	-	-	52,9	45,9	33,8	34,1
med positiv nettokapitalindkomst	-	-	53,0	45,2	39,7	37,3
<i>Renteudgifter(2012-priser)</i>						
100 - 10.000 kr.	56,5	61,2	52,7	44,6	33,9	34,2
10.000 - 50.000 kr.	56,0	63,0	53,3	46,3	34,0	34,2
50.000 kr. +	64,5	69,4	53,1	46,3	34,0	33,7
<i>Indkomstkvartil</i>						
1. kvartil	42,6	48,3	51,8	40,5	33,8	34,0
2. kvartil	51,5	58,5	52,5	45,4	34,0	34,2
3. kvartil	57,0	62,3	53,1	46,4	34,0	34,2
4. kvartil	59,0	66,1	54,0	46,4	34,3	34,1

Lille spredning i rentefradrag i 2012

Da nettokapitalindkomsten i 2012 er negativ for det store flertal af låntagere, og der kun betales bundskat og topskat af positiv kapitalindkomst, er medianen for rentefradragets skatteværdi i store træk uafhængig af civilstatus, renteudgifternes størrelse og indkomstniveau. Sådan har det ikke altid været.

Sambeskatning for gifte

Personer som er gift eller indgår i registrerede partnerskaber (fra 1989), sambeskattes oftest, hvis de er samlevende. Det vil for eksempel sige, at de afhængig af skattelovgivningen det pågældende år har kunnet overføre udvalgte ubenyttede fradrag til ægtefællen, ligesom kapitalindkomst for ægtefæller oftest har været beskattet fælles hos ægtefællen med den højeste indkomst og ikke individuelt.

Størst rentefradrag for de sambeskattede i 1980'erne

I 1980'erne, hvor spredningen på rentefradragets størrelse var størst, var der markante forskelle på rentefradragets for enlige og sambeskattede. Således var medianen for skatteværdien af enliges rentefradrag på 50 pct. af renteudgifterne i 1980, mens det for de sambeskattede var 57 pct. Dette var primært et resultat af, at indkomsten ligesom i dag generelt var højere blandt ægtepar, hvilket resulterer i højere marginalsatter, men det bidrager også, at kapitalindkomsten for ægtepar gene-

relt siden midten af 1980'erne tillægges ægtefællen med den højeste personindkomst.

Sammenhæng mellem renteudgifter, indkomst og rentefradrag

Des højere indkomst, jo lettere er det gerne at optage et stort lån til fx boligen. Dette blev særligt i 1980'erne forstærket af et højere rentefradrag for personer med høj indkomst og marginalskat. Derfor er personer med store renteudgifter også oftere personer med høj indkomst. Dette er årsagen til, at skatteværdien af rentefradraget var højere i 1980'erne for såvel personer med store renteudgifter som personer med høj indkomst.

I 1986 var medianen for en låntager, som tilhørte den fjerdedel af befolkningen med den højeste indkomst, at den skattemæssige værdi af rentefradrag var på 66 pct. af renteudgifterne, mens det tilsvarende var 48 pct. for personer men en indkomst i den nederste kvartil.

Kun lille sammenhæng mellem indkomst og rentefradragets størrelse fra 1987

Med skattereformen i 1987 blev det besluttet at man ikke længere skulle betale 12-pct skat (topskat) af nettokapitalindkomst og kun betale 6-pct skat (mellemskat) af positiv nettokapitalindkomst. Dermed forsvandt den førhen tydelige sammenhæng mellem indkomstniveau og rentefradragets størrelse for det flertal af låntagerne, som har negativ kapitalindkomst. Seks år senere, i 1992, var medianen, således under 2 procentpoint højere for låntagere i det øverste kvartil, hvor indkomsten er højest, i forhold til låntagere det nederste kvartil.

For personer med positiv nettokapitalindkomst er der fortsat en tydelig sammenhæng mellem indkomst og rentefradrag. I 2012 betales således bundskat af hele den positive nettokapitalindkomst og topskat af nettokapitalindkomst over 40.000 kr. for enlige / 80.000 kr. for sambeskattede. Såfremt denne gruppe har renteudgifter, kan den således også fradrages i bundskat og delvist i topskatten, hvorved topskatteydere vil opnå et højere rentefradrag end personer, som ikke betaler topskat.

3. Beregningseksempler

Modelberegninger

Danmarks Statistik har med input fra indkomststatistikregistret beregnet størrelsen af rentefradragenes værdi for 1980-2012 på individniveau.

Rentefradragenes værdi fremkommer ved en alt-andet-lige-beregning, hvor det antages, at de øvrige indkomster inkl. renteindtægter er uforandrede, og kun retten til at trække renteudgifterne fra i skat ændres.

Eksempel enlig

Først beregnes skatten i et givent år, inkl. renteudgifter. Derefter genberegnes skatten uden fradrag for renteudgifter. Dette gøres i praksis ved at trække renteudgifterne ud af nettokapitalindkomsten.

Beregningseksempel, Enlig

I dette eksempel betragtes en person med 400.000 kr. i personlig indkomst og 25.000 kr. i renteudgifter. Personen antages i dette eksempel bosat på Bornholm med en kommuneskat på 25,9 pct. og er sat til ikke at være medlem af folkekirken.

Beregnet skat før rentefradrag	
Renteudgifter	25.000 kr.
Personlig indkomst	400.000 kr.
Kapital indkomst	5.000 kr.
Ligningsmæssige fradrag (inkl. beskæftigelses fradrag)	30.000 kr.
Beregnet skat ekskl. rentefradrag	126.062 kr.

Beregnet skat efter rentefradrag	
Renteudgifter	25.000 kr.
Personlig indkomst	400.000 kr.
Kapital indkomst	-20.000 kr.
Ligningsmæssige fradrag (inkl. beskæftigelses fradrag)	30.000 kr.
Faktisk betalt skat	117.405 kr.

Læs mere om hovedtrækkene i skatteberegningen for 2012 [her](#)

Differencen mellem de to skattebetalinger er den faktisk opnåede skattemæssige værdi af fradraget for renteudgifter.

$$126.062 - 117.405 = 8.657 \text{ kr.}$$

Dette sættes herefter i forhold til de samlede renteudgifter.

Værdi i procent af renteudgifter

$$\frac{8.657 \text{ kr.}}{25.000 \text{ kr.}} \cdot 100 = 34,6 \text{ pct.}$$

Sambeskattet ægtepar

Idet der i varierende omfang gennem årene har været en eller anden form for sambeskatning mellem ægtefæller, beregnes ægtefællernes skattemæssige værdi og renteudgifter samlet.

Først beregnes ægtefællers skattebetalinger hver for sig. Herefter lægges ægtefællernes skattebesparelser og renteudgifter sammen, og den skattemæssige værdi af rentefradrag deles ligeligt mellem de to ægtefæller.

I dette eksempel betragtes et ægtepar, hvor den første ægtefælle har en personlig indkomst på 400.000 kr., renteudgifter for 30.000 kr. og en negativ nettokapitalindkomst på 20.000 kr. Den anden ægtefælles personlige indkomst er 150.000 kr., har renteudgifter for 5.000 kr. og en samlet negativ kapitalindkomst på 15.000 kr. Ægteparret antages at være medlem af folkekirken og bor i Hjørring Kommune, hvor kommuneskatten er 25,6 pct. og kirkeskatten på 1,19 pct. i 2012.

Ægtefælle 1:

Beregnet skat før rentefradrag	
Renteudgifter	30.000 kr.
Personlig indkomst	400.000 kr.
Kapital indkomst	10.000 kr.
Ligningsmæssige fradrag	30.000 kr.
Beregnet skat ekskl. rentefradrag	132.380 kr.

Beregnet skat efter rentefradrag	
Renteudgifter	30.000 kr.
Personlig indkomst	400.000 kr.
Kapital indkomst	-20.000 kr.
Ligningsmæssige fradrag	30.000 kr.
Faktisk betalt skat	121.429 kr.

Ægtefælle 2:

Beregnet skat før rentefradrag	
Renteudgifter	5.000 kr.
Personlig indkomst	150.000 kr.
Kapital indkomst	0 kr.
Ligningsmæssige fradrag	30.000 kr.
Beregnet skat ekskl. rentefradrag	31.021 kr.

Beregnet skat efter rentefradrag	
Renteudgifter	5.000 kr.
Personlig indkomst	150.000 kr.
Kapital indkomst	-5.000 kr.
Ligningsmæssige fradrag	30.000 kr.
Faktisk betalt skat	29.332 kr.

Differencen mellem de to skattebetalinger, er den faktisk opnåede skattemæssige værdi af fradraget for renteudgifter. Ægteparrets samlede opnåede skattebesparelse beregnes herved til:

$$(132.380 - 121.429) + (31.021 - 29.332) = 12.640 \text{ kr.}$$

Dette sættes herefter i forhold til ægteparrets samlede renteudgifter

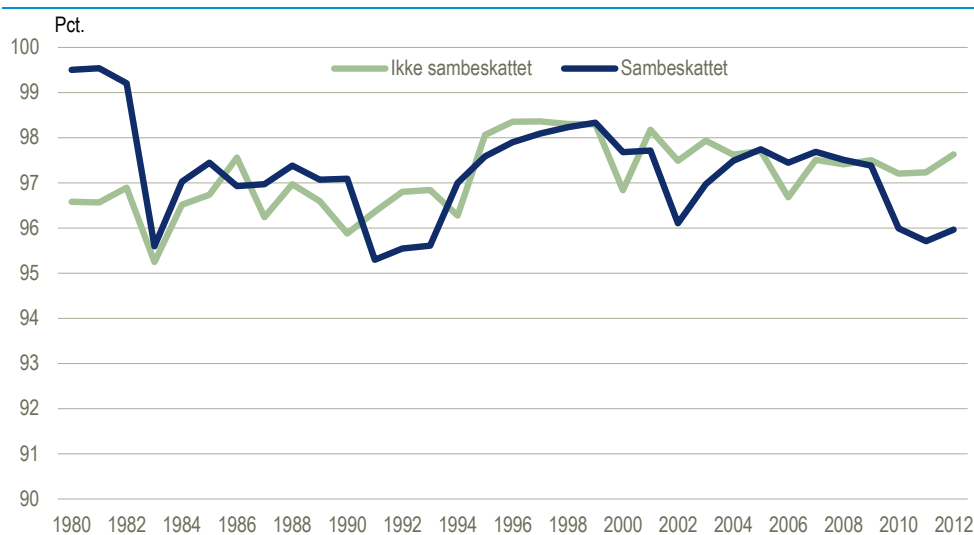
Værdi i procent af renteudgifter

$$\frac{12.640}{30.000 + 5.000} 100 = 35,6 \text{ pct.}$$

4. Kvalitetsbeskrivelse

- Kun hovedtrækkene i skattesystemet** Modellen beskæftiger sig kun med hovedtrækkene i skattesystemet. Derfor er det fx valgt ikke at inkludere personer, som ikke er fuldt skattepligtige og personer med udenlandsk indkomst i modellen, ligesom det er valgt ikke at inkludere selvstændige i offentliggørelserne.
- Modellen kan ikke bruges til provenu beregninger** Blandt andet derfor er det ikke muligt, at lave provenu-beregninger over rentefradragets påvirkning af de offentlige finanser på baggrund af modellen. Dertil kommer at de dynamiske effekter, som følge af adfærdsændringer heller ikke er en del af modellen.
- Præcisionskriterium** Det er ikke altid at modelberegningen af skattebetalingen stemmer overens med den faktiske skattebetaling for personen. Dette formodes hovedsageligt at skyldes overførsler af underskud mellem ægtefæller, overførsel af negativ indkomst for foregående år og lignende særlige skatteforhold, som ikke alle er en del af Danmarks Statistiks indkomstregister.
- For at personer kan indgå i opgørelserne af rentefradragets størrelse er det opstillet som kriterium at modellens beregnede skat ligger indenfor +/- 3 pct. af den faktiske opgørelse af personens/ægteparrets skat i det pågældende år.

Figur 2. **Andelen af populationen, som modellen estimerer korrekt**

Repræsentativitet:
Ikke alle har renteudgifter

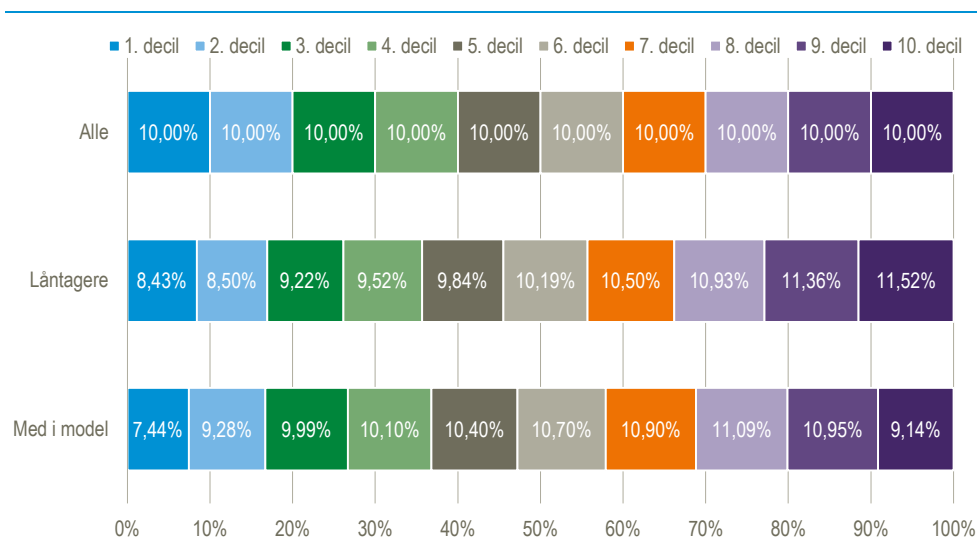
En relativt stor del af personerne i lavindkomstgrupperne har ikke optaget lån og derfor ikke indberettet renteudgifter til Skat. Opdeles befolkningen i 10 lige store grupper(deciler) efter deres indkomst før skat, så fremgår det nedenfor, at personerne med den laveste indkomst(1. decil) er underrepræsenteret i modellen, som følge heraf. Første decil udgør 10 pct. af den samlede population, men kun 8,4 pct. af låntagerne.

Personer med høje og
lave indkomster
underrepræsenteret

Indkomstspredningen er stor blandt de selvstændige, hvor mange i enkelte år har negativ indkomst. På den anden side er der også relativt mange selvstændige med høj indkomst. Ligeledes er personer med indkomst fra udlandet oftest personer med høj indkomst.

Disse grupper indgår ikke i modellen, sammen med personer hvis indkomst er så lav at de ikke betaler skat. Dette betyder, at personer i enderne af indkomstfordelingen er lidt underrepræsenteret i modellen. Således tilhører kun 7,4 pct. af de personer, som har fået beregnet en skattemæssig værdi af rentefradrag 1. decil og 9,1 pct. dem med højest indkomst i 10. decil.

Figur 3. **Repræsentativitet: Indkomstfordeling for låntagere og dem som indgår i modellen fordelt på deciler.**

Med forbehold for lidt usikkerhed særligt for personer med meget høje eller lave indkomster vurderes modellen dog, at give et retvisende billede af den generelle udvikling i rentefradraget for danske låntagere.

5. Offentliggørelser

Danmarks Statistiks kundecenter kan foretage yderligere analyser på baggrund af modellens data. For yderligere information herom se:

<http://www.dst.dk/da/TilSalg/skraeddersyede-loesninger>

Forskere kan få adgang til data via vores forskningsservice. Læs mere her:

<http://www.dst.dk/da/TilSalg/Forskningservice.aspx>

Ved brug af mikrodata bør man være opmærksom på, at modellen ikke er fuldt repræsentativ og dækkende. Ønskes f.eks. data for meget specifikke subpopulationer kan det således være nødvendigt at foretage opregninger af data.

To matricer er tilgængelige i Statistikbanken, se dem her

www.statistikbanken.dk/INDKFRF1

www.statistikbanken.dk/INDKFRF2

6. Kilder

Publikationer:

Skatten YYYY – Forlaget aktuelle Bøger

Skatter og afgifter – Danmarks Statistik

<http://www.dst.dk/da/Statistik/Publikationer/VisPub.aspx?cid=17968>

Statistisk Tiårsoversigt - Danmarks Statistik

www.dst.dk/publ/tiaar

Web:

2012 – hovedtrækkene i personbeskatningen

<http://www.skm.dk/skattetal/beregning/skatteberegning/skatteberegning-hovedtraekkene-i-personbeskatningen-2012/>

2014 – hovedtrækkene i personbeskatningen

<http://www.skm.dk/skattetal/beregning/skatteberegning/skatteberegning-hovedtraekkene-i-personbeskatningen-2014/>

7. Bilag

De vigtigste skattereformer med indvirkning på rentefradraget

Skattereform 1983 Med skattereformen som trådte i kraft i 1983 hæves bundfradraget for betaling af statsskat. Dette betyder at grænsen for hvornår der skal betales topskat er højere end fradraget ved betaling af kommune, amts og kirkeskat i de efterfølgende år. Det ”vandrette” skatteloft, som er den maksimale skatteprocent for almindelige indkomstskat, hæves til 73 pct. af den skattepligtige indkomst.

Derudover tages det første skridt til en opdeling af den skattepligtige indkomst i formueindkomst og personindkomst, idet sambeskattede nu får beskattet formueindkomsten, hos den person, som har den højeste personlige indkomst.

- Skattereform 1987 Med skattereformen, som fik effekt fra 1987, opdeles den skattepligtige indkomst endeligt i personlig indkomst og kapitalindkomst. Samtidig sænkes den højeste marginalskat på personlig indkomst fra 73 pct. til 68 pct.
- Derudover besluttes det, at der kun skal betales 12 pct. skat (datidens topskat), af personlig indkomst, samt at der kun skal betales 6 pct. skat (datidens mellemskat) af positiv kapitalindkomst.
- Derved bliver det marginale rentefradrag for personer med høj indkomst og positiv kapitalindkomst, som ikke berøres af det "vandrette skatteloft" i en gennemsnitskommune generelt på 60 pct. og på 54 pct. for personer med negativ kapitalindkomst.
- Dog var der for personer med relativ stor positiv eller negativ indkomst en seksårig overgangsordning, som betød at rentefradraget for denne gruppe gradvist faldt fra de 73 pct. i 1987 til de 60/54 pct. i 1993.
- Skattereform 1994 Ved skattereformen indføres arbejdsmarkedsbidraget, og bund-, mellem- og topskat erstatter de gamle statsskatter. For flertallet af personer med den højeste indkomst, skatterate og dermed også rentefradrag har reformen ingen nævneværdig effekt på rentefradragets størrelse. For personer med lav indkomst betyder indførslen af arbejdsmarkedsbidraget bl.a., at bundskatten sænkes fra 22 pct. til 14 pct. og videre ned til 8 pct. i 1998.
- For personer, som ikke betaler mellem- og topskat sænkes rentefradraget således gradvist frem mod 1998, fra et niveau på 53 pct. i 1993 til 41 pct. i en gennemsnitskommune.
- Skattereform 1997 Fra og med 1997 afskaffes formueskatten. Derved forsvinder også det "vandrette skatteloft". Dette påvirker kun rentefradraget for de få personer med meget store formuer og relativ lille indkomst, hvis samlede skattebetaling på grund af skatteloftet overgik 71 pct. af den skattepligtige indkomst. Denne ændring betyder at det absolut højeste opnåelige rentefradrag (inklusive kirkeskat) falder fra 72,5 pct. i 1996 til 61,5 pct. i 1997.
- Skattereform 1999 Fra og med 1999 skal betales topskat af positiv såvel som negativ kapitalindkomst, hvor man førhen kun betalte topskat af kapitalindkomst over 20.000 kr. Skattereformen medfører ligeledes en gradvis sænkning af bundskatten frem mod 2002, og det ikke længere er muligt at fratække negativ kapitalindkomst i beregningsgrundlaget for mellemskatten.
- For de topskatteydere, som havde en nettokapitalindkomst under 20.000 kr. og derved ikke betalte skat eller fik fradrag herfor, øges rentefradraget som følge heraf. For den brede middelklasse giver reformen et lavere rentefradrag. Fx oplever en person, som betaler mellemskat, men ikke topskat og har negativ kapitalindkomst, et fald i det marginale rentefradrag fra 46 pct. i 1998 til 34 pct. i 2002.
- Denne reform rummer også en blidere indfasning i form af en skatterabat for personer, hvor den samlede negative nettokapitalindkomst oversteg 20 pct. af den samlede skattepligtige indkomst fra år 2000. Denne overgangsordning udfases endeligt i 2006.
- Derudover hæves grænsen for, hvornår der skal betales mellemskat betragteligt frem mod 2001. Dette giver et betydeligt fald i antallet af mellemskatteydere og er hovedårsagen til at rentefradraget falder for de mange personer, som ikke længere betaler mellemskat.
- Skattereform 2004 Beskæftigelsesfradraget indføres, og grænsen for betaling af mellemskat hæves. Kun sidstnævnte påvirker rentefradragets størrelse, og da kun personer med posi-

tiv kapitalindkomst betaler mellemskat, er effekten heraf på rentefradragets størrelse begrænset.

Skattereform 2009 Bundfradraget for kapitalindkomst i topskatten genindføres. Ændringen betyder for topskatteydere med negativ kapitalindkomst et fald i det marginale rentefradrag på 15 pct., svarende til topskatten. Derudover sker et løft af grænsen for betaling af mellemskat til topskattegrænsen, og beskæftigelsesfradraget forhøjes.

Skattereform 2010 Mellemskatten afskaffes. Rentefradraget sænkes ned til 25 pct. i perioden fra 2012 og frem mod 2019 for personer med negativ kapitalindkomst over 50.000 kr.. Dette sker ved, at sundhedsbidraget udfases med 1 pct. årligt, samtidig med at bundskatten øges tilsvarende. Der kompenseres for faldet i rentefradraget for de første 50.000 kr. i negativ kapitalindkomst, således at rentefradraget for det store flertal af låntagere, ikke berøres heraf.

Herudover indførtes et skatteloft for positiv kapitalindkomst, som gradvist sikre at den maksimale beskatningsprocent for positiv nettokapitalindkomst falder fra 49,5 pct. i 2010 til 42 pct. i 2014. Dermed sænkes også rentefradraget for topskatteydere med stor positiv netto kapitalindkomst.

Skattereform 2012 Grænsen for betaling af topskat hæves. Dette vil gøre værdien af rentefradraget mindre for personer med en positiv kapitalindkomst over 40.000 kr., som ikke fremover skal betale topskat efter at grænsen er hævet. Derudover hæves beskæftigelsesfradraget, hvilket ikke påvirker rentefradragets størrelse væsentligt.